

CORNELIU LIVANU

Pastor Biserica Elim,
Voluntari, județul Ilfov

Roadele pocăinței

Referindu-se la anotimpul culegerii roadelor, apostolul Iacov, fratele Domnului, citează exemplul de îndelungă răbdare al agriculturului harnic scriind: „*Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie.*” (Iacov 5:7)

Pe prima pagină a Bibliei, Duhul Sfânt vorbește despre felul cum, în cadrul primei Creații, Pământului i s-a conferit puterea și calitatea de a rodi pentru slava lui Dumnezeu și pentru binele omului atunci când Dumnezeu a zis: „*Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ.*” (Gen. 1:11)

Pe ultimele pagini ale Bibliei, în Apocalipsa 22:2a, i se arată apostolului Ioan Noul Ierusalim, unde „*în mijlocul pieței Cetății și pe cele două maluri ale râului era Pomul Vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună.*”

Viață binecuvântată și roditoare

Pe parcursul întregii Biblie, de la prima Creație până la cea de a doua, când cerul și pământul dintâi vor pieri, iar Dumnezeu va face un Cer nou și un Pământ nou, preocuparea majoră a Creatorului este legată de viața binecuvântată și roditoare a ființelor pe care El le-a creat și apoi, după ce au păcătuit, le-a născut din nou, din Sine Însuși, ca să poată locui cu poporul Său pentru veșnicie (Apoc. 21:3).

Dumnezeu l-a comparat pe cel neprihănit din Ps. 1:3 cu un pom care își dă rodul la vremea lui.

În Proverbe 11:30 „*rodul celui neprihănit este un pom de viață*” în care sufletele semenilor săi găsesc hrană, umbră și adăpost. În acest sens, Dumnezeu promite poporului Israel, prin proorocul Isaia (1.19), cele mai bune roade ale țării, cu condiția ca ei să-L asculte, să abandoneze faptele lor rele și să învețe să facă binele, să caute dreptatea, să ocrotească pe cel asuprit, să facă dreptate orfanului, să apere pe văduvă, ș.a.m.d. Astfel, roadele pocăinței sunt exprimate în termenii relațiilor sociale bune, care aduc satisfacție lui Dumnezeu și oamenilor, punând neprihănirea în locul păcatului.

Misiunea lui Israel în viitor nu se va opri la granițele lui geografice și politice, ci profetul Isaia susține că „*Iacov va prinde rădăcină, Israel va înflori și va odrăslii și va umple lumea cu roadele lui*” (27.6). Atunci „*lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii odihna și liniștea pe vecie.*” (Is. 32:17)

Înaintemergătorul Domnului Isus, Ioan Botezătorul, propovăduia în pustiul Iudeii și-i chema pe contemporanii săi la pocăință deoarece „*Împărăția cerurilor este aproape.*” Mai concret, el mizează pe o schimbare reală a vieții ascultătorilor: „*Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră!*”, zicea Ioan. Apoi el continuă: „*Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor; deci orice pom care nu face rod bun, va fi tăiat și aruncat în foc.*” (Matei 3:2, 8, 10)

Cuvintele Botezătorului nu au nevoie de prea multe explicații pentru că sunt suficient de clare

**„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!
Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!
El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit.”**

Psalmul 1:1-3

